

Rozhovor s panem profesorem Dvořákem

ŽÁK: Josef Dvořák, muž, který ve svých 82 letech stále operuje, jezdí na kole i na běžkách, maluje a hraje na kytaru. Odmítl se podrobit režimu, a přesto dosáhl vysokého vzdělání a postavení.

V roce 1960

PAMĚTNÍK: *před maturitou měly být přijímací pohovory na vysokou školu a jednou si mě třídní učitel zavolał a povídal mi Pepíku máš smůlu, ale škola tě nedoporučila z politických důvodů, takže já jsem odmaturoval sice krásně, ale nebylo mi to nic platné, na vysokou školu jsem nešel a šel jsem dělat sanitáře do nemocnice v Krči. Za rok jsem se znova hlásil na medicínu a tenkrát mi znova bylo řečeno, že je velký počet uchazečů a že ne. Pak jsem se tedy na vysokou školu dostal, na medicínu, ale na zubaře na stomatologii.*

ŽÁK: Po dvou letech přestoupil na Fakultu všeobecného lékařství, kde v roce 1968 promoval. O tři měsíce později vtrhla na území našeho státu vojska Varšavské smlouvy.

PAMĚTNÍK: *Tenkrát to bylo tak, že jsme všichni, co byli v Motole museli podepisovat souhlasy, že souhlasíme se vstupem sovětských vojsk na území České republiky, no a my jsme byli dva, který jsme to nepodepsali.*

ŽÁK: Přesto nadále zůstává v Motolské nemocnici. V období normalizace, tedy začátkem 70. let zde působila spousta mladých lékařů.

PAMĚTNÍK: *Tam můžete být sekundárním lékařem, asistentem, dělali tam lidi i docentury, no a já jsem byl jedním mezi těma, který vlastně taky měli tu docenturu dostat. A zase to bylo úsměvný, že můj šéf, když byl v nestřežené chvíli někde na chodníku, tak říká „Dvořáku, kdybyste byl jako já a souhlasil jste se všema těmahletěma věcmi, který se dějí, tak byste byl docentem daleko dřív než ty ostatní, kterejm jsme to museli dát z politickéjch důvodů” Já jsem se snažil dělat medicínu, nekoukal jsem napravo, nalevo, nakonec jsem dostal i tu docenturu i tu profesuru.*

ŽÁK: Profesor Josef Dvořák, uznávaný chirurg, který v Karlových Varech vybudoval významné pracoviště věnující se štítné žláze. Je nositelem mnoha ocenění, přesto musel vzdorovat překážkám československého režimu a svou vytrvalostí může být příkladem mladým zdravotníkům. A co nám vzkazuje Rytíř lékařského stavu?

PAMĚTNÍK: *Únava k medicíně nepatří.*